

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: BN-4Csp/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120365207
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6120365207.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. D. XX, zast. JUDr. Martina Kmeťová, advokátka so sídlom Moyzesova 1918/6A, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 42 282 004, o zaplatenie 20.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 17868,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11859,88 eur od 23.3.2019 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 78,68 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 14.08.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 20000,- eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 13991,27 eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zavretou podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 05.08.2013 Zmluvu č. 5045405397 (ďalej len "Zmluva"), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len "VOP"). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Podľa žalobcu Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške

21 309,39 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13 991,27 eur, z riadneho úroku vo výške 6 118,29 eur, z úroku z omeškania vo výške 1 199,83 eur a z poplatkov vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 20000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 13991,27 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 6008,73 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1 309,39 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalobca k žalobe označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom a uviedol, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere je vzhľadom na jej obsahové náležitosti spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) a §2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Žalobca nepreukázal reálne čerpanie úveru zo strany žalovaného ako aj to, akú sumu žalobcovi a predtým aj postupcovi skutočne uhradil - predložil iba interné záznamy žalobou - neprehľadnú tabuľku, z ktorej nevyplývajú skutočnosti o tom, aké konkrétne výšky úhrad žalovaný uskutočnil a kedy, a teda výška žalovanej pohľadávky nie je žalobcom preukázaná. Samotná skutočnosť, že došlo k podpísaniu zmluvy o úvere, preukazuje len záväzok banky poskytnúť žalovanému úver, nie však skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy o splátkovom úvere z 05.08.2013 ani všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, že by sa podpis žalovaného pod touto zmluvou mal považovať súčasne za potvrdenie prevzatia peňažných prostriedkov tvoriacich predmet úveru. Práve naopak, o tom, že súčasne s podpisom zmluvy o úvere nedošlo aj k odovzdaniu peňažných prostriedkov v hotovosti svedčí údaj "úver bol poskytnutý okamžite" a tiež že v zmluve bol uvedený "účet pre poskytnutie úveru", na ktorý mali byť peňažné prostriedky pripísané, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že tieto peňažné prostriedky boli skutočne pripísané na účet žalovaného. Ako dôkaz o poskytnutí peňažných prostriedkov žalobca predložil len špecifikáciu postúpenej pohľadávky, ktorá bola prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. O tejto listine žalobca uviedol, že ide o výstup z bankového systému a že v zmluve o postúpení postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Tento dokument má však charakter jednoduchej tabuľkovej tlačovej zostavy výstupu z nejakej databázy (vo formáte .xls), nejde o výpis z účtu generovaný bankovým systémom. Na dokumente nie je ani uvedené kto, kedy a z akej databázy ho vytlačil, nie je na ňom ani hlavička banky. Tento dokument bol navyše vytlačený ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, teda môže len deklarovať údaje o postupovanej pohľadávke z pohľadu postupcu - ide len o tvrdenia postupcu, nie dôkaz o skutočnom poskytnutí peňažných prostriedkov mne ako žalovanému. Okrem toho, k žalobe pripojil žalobca Oznámenie o postúpení zo dňa 30.03.2019, predmetom ktorého malo byť postúpenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy. Žiadne takéto oznámenie žalovanému nebolo postupcom ani žalobcom v minulosti doručené, až spolu s návrhom. Ani žalobca doručenie tohto oznámenia mojej osobe nijako nepreukázal. To, že predložil vyhotovenú listinu neznamena, že mi skutočne túto aj riadne doručil. Základnou podmienkou konania je aktívna legitímácia žalobcu a keďže nepreukázal platné postúpenie pohľadávky, nemá právo vystupovať v tomto konaní ako žalobca. Žalobca síce súdu doložil výzvu fyzicky vypracovanú a je založená v súdnom spise, ale či skutočne banka zaslala túto výzvu žalovanému je potrebné žalobcom preukázať, a to aj kedy bola výzva mne ako žalovanému doručená - a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90- dňovej lehoty po splatnosti záväzkov, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods.8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio. Tiež poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade síce v bode 18.14. predložených VOP došlo k dojednaniu, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, avšak hneď v ďalšej vete uvedeného dojednania sa uvádza, že klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Poukazujem na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len neprijateľná podmienka). Keďže sa jedná o všeobecné obchodné podmienky, ktorých znenie pripravil veriteľ, je zrejmé, že v danom prípade nejde o podmienku individuálne dojednanú, pričom dojednanie uvedené v bode 18.14. uvedených VOP, kedy klient, t.j. žalovaný dal vopred súhlas s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, pričom klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, v danom prípade ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a preto je uvedené dojednanie v zmysle § 53 ods. 5 neplatné. Uvedené dojednanie je neplatné i v zmysle § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná. V danom prípade sa mal žalovaný vzdať práva byť vyzvaný na zaplatenie dlžnej pohľadávky pred jej postúpením, preto v danom prípade nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, a keďže tomu tak nebolo, v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z 22.03.2019. Z tohto dôvodu postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE nie je platné podľa § 39 Občianskeho zákona a žalobca nie je aktívne legitimovaný na vymáhanie si nárokov tak, ako je to uvedené v žalobe. V tejto súvislosti ešte poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal doručenie žiadnej písomnosti žalovanému, z tých ktoré predložil do súdneho spisu ako dôkaz, t.j. ani oznámenia o postúpení pohľadávky z 30.03.2019, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 01.03.2018, výzvy z 27.01.2018, výzvy z 18.12.2018, pokusu o zmier z 04.06.2020. Voči uplatnenému nároku žalovaný tiež vznáša v celom rozsahu námietku premlčania. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka listom z 01.03.2018, kedy mal žalovaný byť v omeškaní so splátkami už od 20.09.2013 ako aj nasledujúcich ďalších, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad predloženej samotným žalobcom. Veriteľ musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle §103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatenej splátky, t. j. v danom prípade splátkou splatnou septembri 2013 a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. dorúčením žalovanému. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie, ktorá bola splatná 20.09.2013. Pokiaľ žalobca podal žalobu dňa 14.08.2020, podal ju po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

3. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom dňa 11.5.2021 tak, že žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

4. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne Uznesením č.kon. 17CoCsp/28/2021-186 zo dňa 28.04.2022 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 11.5.2021 vyplýva, že súd založil svoje rozhodnutie potom ako posúdil aktívnu vecnú legitimáciu v spore na závere, že zmluvu z ktorej si žalobca uplatňuje nárok je spotrebiteľská, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky len vo výške 553,09 eur, ktoré žalovaný i spolu s príslušenstvom v celom rozsahu vrátil a preto súd žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 28.04.2022 vyplýva, súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil a zároveň následkom tohto pochybenia nevykonal navrhnuté dokazovanie, pretože z listiny predloženej žalobcom - platobná história vyplýva čerpanie úveru vo výške deklarovanej v úverovej zmluve. Aj z prehľadu splátok je nepochybné, že žalovaný si bol svojej povinnosti splatiť poskytnutý úver vo výške, v akej bola dojednaná v úverovej zmluve, vedomý, keďže splatil titulom úveru sumu 9.916,93 eur (a nielen 553,09 eur). Odvolací súd je názoru, že niet pochyb o tom, že dlžník, ak by mu nebol poskytnutý úver v dojednanej výške, tento by pravidelnými mesačnými splátkami neuhrádzal nad sumu, ktorá mu bola skutočne poskytnutá (pričom buď by neposkytnutie úveru v dojednanej výške reklamoval, alebo by nad poskytnutú výšku úveru neplnil mesačné splátky úveru). Taktiež odvolací súd uviedol, že i spôsob obrany žalovaného v konaní (námietka aktívnej vecnej legitimácie, námietka premlčania) nenasvedčuje v korelácii s plnením úveru vo výške 9.916,93 eur tomu, že úver by mu bol poskytnutý len vo výške 553,09 eur, čo podľa názoru odvolacieho súdu preukazuje, že skutočne mu bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver vo výške deklarovanej v úverovej zmluve a preto uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní vec opätovne vec prejednať popri rešpektovaní týchto záverov odvolacieho súdu s ohľadom na už prezentované a prípadne novo uplatnené prostriedky procesného útoku a obrany sporových strán.

5. Žalobca po vrátení veci na podanej žalobe v celom rozsahu zotrval. Ďalej v spore uviedol, že uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti, a to s poukazom na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Žalobca podal na súd žalobu dňa 14.08.2020. Uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nastalo podaním zo dňa 01.03.2018, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 20.11.2017. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 21.02.2018 a uplynula by 21.02.2021 (nedefa). Keďže koniec lehoty pripadol na nedeľu, posledný deň lehoty je najbližší pracovný deň (22.02.2021). Zároveň, s ohľadom na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony je zrejmé, že premlčacia doba spočívala a neplynula v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 = 35 dní a od 19.01.2021 do 28.02.2021 = 41 dní (t. j. spolu 76 dní). K uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka došlo podaním zo dňa 01.03.2018 - a v zmysle platnej právnej úpravy (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (čo bolo v konaní preukázané) a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2017 (v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Žalovaný bol v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. V zmysle uvedeného teda žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 01.03.2018, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2017. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatnilo. Podľa názoru žalobcu preto vzhľadom na vyššie uvedené nejestuje taký výklad, v ktorom by mohol byť jeho nárok premlčaný, nakoľko žaloba bola na súde podaná včas. Uvedený právny názor žalobcu ohľadom výkladu ust. § 103 Občianskeho zákonníka je zároveň v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít. Žalobca ďalej uviedol uvádza, že celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej ako "ZoSU") je v Zmluve o splátkovom úvere č. 5045405397 zo dňa 5.8.2013 uvedená správne. Mesačná splátka vo výške 261,92 € je v Zmluve uvedená vrátane poplatku za poistenie úveru. Žalovaný mal poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,90% p. a. po zohľadnení zľavy z úrokovej sadzby vo výške 2% p. a. (pôvodná úroková sadzba 14,90% p. a.). Výška zľavy bola poskytnutá v zmysle predloženého Zverejnenia (ktoré bolo v zmysle Zmluvy o úvere, čl. III. ods. 3 súčasťou Zmluvy) po splnení kumulatívnych podmienok, a to: - 1,50% p.a., ak: o je v zmluve o úvere dohodnutý ako účet pre splácanie Klienta Účet vedený v Banke a tento Účet nie je v nepovolenom prečerpaní a o má Klient Účet sporenia vedený v Banke a o na Účet sporenia bude každý kalendárny mesiac pripísaná aspoň minimálna Suma Sporenia a - 0,50% p.a., ak: o je v zmluve o úvere dohodnuté Poistenie k úveru a poistenie trvá po celú dobu trvania úverového vzťahu. Podľa ust. § 2 písm. g) ZoSU "celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok..." Vzhľadom nato, že na poskytnutie úveru za ponúkaných podmienok (zľavy z úrokovej sadzby) bolo potrebné uzavrieť aj poistenie k úveru, poplatok za poistenie k úveru vstupoval do výpočtu celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť (výpočet celkovej čiastky ako aj ročnej percentuálnej miery nákladov je vo vyjadrení žalobcu správny). Poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur bol súčasťou splátky vo výške 261,92 eur. Uvedené preukazuje predložená platobná história. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 31.427,46 eur, ktorá je uvedená v Zmluve o úvere a ktorá predstavuje súčet nasledovných položiek: splátky splatné od 20.09.2013 do 20.08.2023 vo výške 261,92 € v počte 119, pričom posledná 120. splátka v zmysle čl. 5.5.3 OP bola tvorená zostatkom úveru, ku dňu vyhotovenia zmluvy teda vo výške 258,98 eur. V tejto súvislosti žalobca poukazuje napríklad na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.02.2020, sp. zn. 3Co/232/2019. Celková suma, ktorú bude spotrebiteľ povinný zaplatiť v sume 31.427,46 eur je tak v zmluve uvedená správne.

6. Žalovaný po vrátení veci ďalej uviedol, že v zmluve - v časti Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (str. 8) je pod položkou súvisiace náklady, akékoľvek iné náklady vyplývajúce zo zmluvy o úvere uvedený poplatok za poistenie k úveru 8,86 eur mesačne. S poukazom na súdnu prax s

odkazom na konkrétne uvádzané rozhodnutia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou celková čiastka spojená s úverom potom nepredstavuje 31427,46 eur ako je uvedené v zmluve o splátkovom úvere. Po zahrnutí poplatku za poistenie (vo výške 8,86 eur mesačne) pre účely výpočtu celkovej čiastky spojenej s úverom, vykonaním prepočtu predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu až 32493,60 eur, čo znamená že žalovanému bol poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky a tieto mu súd nemôže priznať. Zohľadnením týchto skutočností teda poskytol pôvodný veriteľ žalovanému sumu 16800,- eur, pričom vzhľadom na dohodnutý počet splátok 120, jedna splátka predstavuje 140,- eur. V konaní žalovaný vzniesol námietku premlčania, a preto splátky úveru splatné od 20.09.2013 do podania žaloby 14.08.2017 (posledná splátka splatná dňa 20.07.2017) a nároky z nich vyplývajúce sú premlčané a po vznesení námietky premlčania tento nárok súd nemôže žalobcovi priznať. Výška premlčaného dlhu predstavuje: za rok 2013 4x 140,-eur = 560,- eur, za rok 2014 12x 140,- eur = 1680,- eur, za rok 2015 12x 140,- eur = 1680,- eur, za rok 2016 12x 140,-eur = 1680,- eur a za rok 2017 7x 140,- eur = 980,- eur t.j. spolu 6.580,- eur. Nakoľko poskytnutá suma úveru predstavovala 16800,- eur, časť vo výške 9.916,93 € žalovaný veriteľovi uhradil a časť vo výške 6.580,- eur je premlčanou, neuhradená suma z titulu predmetného úveru, ktorú by mal žalovaný uhradiť žalobcovi predstavuje 303,07 eur.

7. V konaní ide o spotrebiteľský spor, v ktorom sú obe strany právne zastúpené. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom strany na svojich tvrdeniach zotrvali. Žalobca zotrval na tvrdení, že úver bol poskytnutý za ponúkaných podmienok, teda zľavy z úrokovej sadzby, a preto bolo potrebné uzatvoriť aj poistenie k úveru, pričom tento poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur stúpa do výpočtu celkovej čiastky a tiež RPMN a uvedené preukazuje výpis z úveru. Súčasťou splátky vo výške 261,92 eur bol aj poplatok za poistenie vo výške 8,86 eur, napríklad ide o splátku zo dňa 11.10.2013. Žalovaný zotrval na svojej obrane, úver má byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, dokladom žalobca žiadnym nepreukázal, že by v splátke 261,92 eur malo byť zahrnuté aj poistenie, ktoré bolo jednostranne zo strany veriteľa žalovanému vnútené pri podpise zmluvy. Nakoľko je obsahom čl. II ods. 3, podľa ktorého podpisom úverovom zmluvy dlžník súhlasí s poistením schopnosti splácať úver a v zmysle tabuľky veriteľa štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere výška tohto poplatku je 8,86 eur mesačne. Pritom na prvej strane zmluvy je uvedené pri položke bankou požadované ručenie alebo poistenie, že sa nevyžaduje. Je názoru, že takéto rozporné ustanovenia zmluvy ktorým spotrebiteľ nemôže rozumieť a zavádzajú ho, spôsobujú, že úver je bez poplatkov a úrokov. Aj sám žalobca vo vyjadrení zo 04.11.2020, ktoré zasielal ešte na upomínací súd uviedol, že sa žalovaný zaviazal splácať úver s úrokmi formou 120 pravidelných mesačných splátok vo výške 261,92 eur, a následne uviedol, že v zmysle čl. 2 zmluvy sa zaviazal mesačne hradiť poplatok za poistenie vo výške 8,86 eur. Až v poslednom vyjadrení začal tvrdiť, že poistenie malo byť súčasťou splátky, pričom však toto podľa nášho názoru nie je podporené žiadnym dôkazom. Čo sa týka premlčania, v konaní žalovaný vzniesol námietku premlčania a trvá na tom, že dlh je z časti premlčaný.

8. Súd vykonal dokazovanie stranami navrhovaným rozsahom, a to listinami: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE zo dňa 22.03.2019, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 čl. 11-16, Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka zo dňa 30.03.2019 čl. 82, Zmluva o splátkovom úvere č. 5045405397 zo dňa 05.08.2013 čl. 17-19, Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 čl. 20-21, vyjadrenie žalobcu v spore, všeobecné obchodné podmienky čl. 22-34, obchodné podmienky čl. 35-46, Sadzobník poplatkov (čl. 47 až 69), výzvy zo dňa 27.1.2018, 18.12.2018 k úhrade čl., platobná história (čl. 72 až 81), výpis z účtu (čl. 112 až 117), , Oznámenie zo dňa 1.3.2018 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, dokladmi o doručovaní písomnosti žalovanému z čl. 118-122, Amortizačná tabuľka (čl. 2020 až 221) a zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. (banka) uzatvorila dňa 05.08.2013 so žalovaným, ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. 5045405397, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 16800,- eur bankou dlžníkovi. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach úveru: druh úveru: bezúčelový úver-spotrebný úver na čokoľvek, výška úveru: 16800,- eur, účet pre poskytnutie úveru: XXXXXXXXXX/XXXX celková čiastka splatná spotrebiteľom: 31427,46 eur, počet splátok: 120, celková výška mesačnej splátky: 261,92 eur, ročná úroková sadzba 12,90 %, fixná. V zmluve sú uvedené aj tieto údaje, RPMN 14,88 %, priemerná hodnota RPMN 7,34 % a termín konečnej splatnosti: 20.08.2023, prvá splátka je splatná 20.09.2013, ďalšie splátky sú splatné vždy 20.dňa v mesiaci.

9. V Čl. I bod 14 zmluvy zo dňa 5.8.2013 sa zmluvné strany dohodli, že banka vyhotoví výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a na požiadanie dlžníka. V Čl. II Poplatky sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný platiť Banke poplatok za poistenie k Úveru vo výške 8,86 eur, a to v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátky Úveru. V Čl. I bod 10 zmluvy si zmluvné strany dohodli oprávnenie veriteľa, banky úver zosplatiť, ak dlžník nespláca riadne a včas. V Čl. III bod 3 zmluvy žalovaný vyhlasuje že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, sadzobníkom a podmienkami určené Zverejnením, za ktorých Bankový produkt poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V Čl. III bod 12 zmluvy si zmluvné strany dohodli, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom.

10. Zo znenia zmluvy bod 1. Čl. II a bod 2,3 a 5 časti II. zmluvy vyplýva, že žalovaný žiada poistenie v rozsahu Rozšírený súbor poistenia a súhlasí s poistením. Poplatok za poistenie k Úveru vo výške 8,86 eur je dlžník povinný platiť v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Poplatok je účtovaný prvýkrát v kalendárnom mesiaci, ktorý nasleduje po prvom poskytnutí úveru a dlžník je povinný poplatok zaplatiť v rámci mesačnej splátky. Zo znenia bodu 6 časti II. zmluvy vyplýva, že spôsob výpočtu poplatku za poistenie k úveru je stanovený v Sadzobníku ako percentuálny podiel zo splátky úveru bez poplatku za poistenie k úveru.

11. Z platobnej histórie, z Výpisu z Úveru (č.l. 112 až 117) pre úver č. 5045405397 (č.l. 117 spisu) vyplýva čerpanie úveru žalovaným v sume 15048,91 eur dňa 05.08.2013, v sume 1198,- eur dňa 05.08.2013 a v sume 553,09 eur dňa 05.08.2019.

12. Z listiny predloženej žalobcom - Sadzobník poplatkov účinný k 1.6.2013 vyplýva, že poplatok za poistenie k úveru: rozšírený súbor poistenia (ktorý si vzhľadom na znenie zmluvy žalovaný zvolil) je 3,50 %.

13. Podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomnosti banky poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní.

14. Z predloženej listiny žalobcom - Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 vyplýva, akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze. Taktiež v tejto listine v časti označenej ako Súvisiace náklady ako iný náklad vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený poplatok za Poistenie k úveru 8,86 eur mesačne.

15. Z tvrdení žalobcu uvedených vo vyjadrení 04.11.2020 (č.l. 108) vyplýva, že žalovaný do 30.08.2018 uhradil celkom sumu 9916,93 eur a tiež z tohto vyjadrenia vyplýva tvrdenie žalobcu, že v zmysle Čl. I zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver formou 120 pravidelných mesačných splátok vo výške 261,92 eur od 20.9.2013 do 20.08.2023 a v zmysle Čl. II zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne hradiť poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur. Z listiny žalobcom nazvanej ako Platobná história (č.l. 72-81) nevyplýva údaj o predpise a zložení splátky v sume 261,92 eur. Z listiny žalobcom nazvanej ako Platobná história 1 a 2 (Výpis z Úveru Čl. 112 až 117) nevyplýva údaj o predpise a zložení splátky v sume 261,92 eur. Listinami právneho predchodcu žalobcu (postupcu) a dokladmi o ich doručovaní súd zistil, že dňa 1.3.2018 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanému, ktorú dňa 5.3.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve a ktorá bola poštovým podnikom uložená dňa 7.3.2018 a ktorá sa dňa banke dňa 27.3.2018 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, ktorou listinou žalovanému oznamuje banka vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky č. 5045405397 ku dňu 28.02.2018 a vyzýva ho k úhrade celkom sumy vo výške 19059,48 eur do 15 dní. Listom zo dňa 27.1.2018, ktorú banka dňa 5.2.2018 odoslala na adresu žalovaného uvedenú v zmluve, a ktorá bola poštovým podnikom odosielateľovi vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 27.2.2018, banka oznamuje žalovanému že ju ku dňu 27.1.2018 v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o úver č. 5045405397 vo výške 5574,- eur. V tomto oznámení je uvedené, aby pohľadávku zo zmluvy dlžník uhradil do 15 dní, zároveň bol žalovaný v tomto liste upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Listom zo dňa 30.03.2019 Banka oznámila žalovanému, že dňa 22.03.2019 pohľadávku zo zmluvy č. 5107280025 postúpila žalobcovi, ktorý list prostredníctvom poštového podniku dňa 02.04.2019 žalovanému doručovala. Dňa 22.03.2019 uzatvorila banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0217/2019/CE, predmetom ktorej okrem iného (vyplýva z prílohy č.1) bolo aj postúpenie pohľadávky banky z vyššie uvedeného úveru v sume zostatku pohľadávky

s príslušenstvom celkom v sume 21309,39 eur, pričom túto skutočnosť o postúpení pohľadávky banka žalovanému oznámila písomným podaním zo dňa 30.3.2019, ktorú písomnosť dňa 02.04.2019 prostredníctvom poštového podniku na adresu žalovaného aj odoslala. Z listiny (č.l. 220-221) Slovenskej Sporiteľne, a.s. označenej ako Splátkový kalendár (Amortizačná tabuľka) o klientovi: B. A., A., výška úveru: 16800,- eur vyplýva údaje o dátumoch (splatnosti) a výške splátky spolu (261,92), avšak nevyplýva z nej údaj o predpise splátky istiny, údaj o predpise úroku ani údaj o predpise poplatku.

16. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

17. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa ust. § 525 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení do 31.12.2020 - v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok; ďalej len Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len ako "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom,

ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

23. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Podľa § 9 ods. 3 a 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

28. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

29. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34. Podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

35. Podľa § 8 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.1.2021) do 28. februára 2021 neplynú.

36. Podľa Čl. 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

37. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa ust. 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čiastočne. Žalobca sa domáha podanou žalobou peňažného plnenia - zostatku nesplateného úveru zo zmluvy - Zmluvy o splátkovom úvere č. 5045405397 zo dňa 05.08.2013.

39. Podľa tvrdení žalobcu neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05.08.2013 sú aj všeobecné obchodné podmienky predchodcu žalobcu, úverové podmienky, podmienky určené Zverejnením, za ktorých Bankový produkt (úver) poskytol. Uvedená zmluva má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako

spotrebiteľ, ktorý poskytnutím úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca resp. predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, ako banka. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom resp. predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanou ako spotrebiteľom a preto na daný úverový vzťah súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

40. Sporným v tomto spore vzhľadom na uplatnené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany oboch strán bolo, či žalobca je nositeľom (či je vecne legitimovaný) práva, ktoré si uplatňuje v tomto spore, konk. či sú resp. nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto spore. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobca v spore preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0217/2019/CE zo dňa 22.03.2019 spolu s prílohou č. 1, uzavretou medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako aj oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Tomu nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia ("...môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku... postúpiť"), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie "Ochrana klientov a bankové tajomstvo". Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky, uvedené v tomto ustanovení, splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, je potrebné zisťovať, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda, či postúpenie pohľadávky bolo platné. A aj keď si zmluvné strany dohodli otázku postúpenia odchylné v bode 18.14 všeobecných obchodných podmienok súd k týmto dojednaniám uvádza, že ak dojednanie v tomto ustanovení na jednej strane vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke na tretiu osobu bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie kedykoľvek postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke, súd je názoru, že takáto zmluvná podmienka umožňujúca postúpiť práva zo zmluvy bez súhlasu druhej zmluvnej strany len banke možno považovať za neprijateľnú, keď klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a podľa § 39 Občianskeho zákona i neplatné a preto súd skúmal či banka dodržala postup podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 5.8.2013. Súd je názoru, že žalobca preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo zmluvy zo dňa 05.08.2013, pretože preukázal splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách o postúpení pohľadávky. Z jednotlivých listinných dôkazov vyplýva, že v čase postúpenia a to dňa 22.3.2019 bol žalovaný v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní od výzvy banky žalovanému. Banka svoju pohľadávku postúpila voči žalovanému 22.03.2019, potom čo výzvami zo dňa 27.1.2018 a dňa 1.3.2018 vyzvala žalovaného k úhrade omeškaných splátok a celého dlhu, ktoré výzvy prostredníctvom poštového podniku žalovanému i doručovala, a to dňa 05.02.2018 a dňa 5.3.2018 na adresu žalovaného uvedenú v zmluve a ktorá sa vzhľadom na ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok (bod 10.3) dňom 8.2.2018 a dňom 8.3.2018 považuje za doručení, pretože sa preukázateľne dostala do sféry dispozície žalovaným. K postúpeniu došlo až dňa 22.03.2019 t.j. po uplynutí 90 - tich dní. Aj keď žalovaný v rámci svojej obrany namietal že doklady o doručovaní predložené žalobcom (poštové hárky a zásielky) nepreukazujú doručenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva t.j. či zo strany banky bola žalovanému skutočne zaslaná a doručená písomná výzva na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Aj keď žalovaný tieto skutkové okolnosti tvrdené žalobcom poprel, neoznačil a nepredložil o tom žiadne dôkazné prostriedky, ktorými by došlo k účinnému popretiu týchto tvrdení žalobcu, navrhol o tomto

svojom tvrdení vykonať žiadne dokazovanie. Pričom zo všetkých okolností, zo žalobcom predložených listín (pisomnosti banky, vrátene zásielky poštovým podnikom) a tvrdení žalobcu a obrany žalovaného (keď sám žalovaný ani navrhol žiadne dôkazy) súd nenadobudol pochybnosť o tom, že súčasťou zásielok doručovaných prostredníctvom poštového podniku nemali byť aj písomnosti banky zo dňa 27.1.2018 a dňa 1.3.2018. Z výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd preukázanú aktívnu legitímáciu na strane žalobcu, pretože k postúpenie pohľadávky došlo v súlade s ust. Občianskeho zákonníka a zákona o bankách.

41. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky.

42. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., banka) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere - Zmluvu o splátkovom úvere dňa 5.8.2013, v ktorej sa dohodli o poskytnutí úveru predchodcom žalobcu žalovanému vo výške 16800,- eur a to na účet uvedený v zmluve: XXXXXXXXXX/XXXX, sporná však medzi stranami zostala skutočná výška poskytnutého úveru. Ak žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa žaluje dlžníka o vrátenie úveru, dokazuje vznik nároku, t. j. uzatvorenie zmluvy a poskytnutie peňazí. Vzhľadom na závery a právny názor odvolacieho súdu v tejto veci uvedené rozhodnutie zo dňa 28.4.2022 mal súd preukázané, že žalobca o vzniku zmluvy o úvere na sumu 16800,- eur a o jej plnení zo strany žalobcu resp. právneho predchodcu žalobcu predložil dôkazy, písomný právny úkon zo dňa 5.8.2013 a doklad o poskytnutí finančných prostriedkov, a prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany žalovaného na ktoré odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.4.2022 poukazuje mal súd i preukázané i to, že žalobca resp. predchodca žalobcu žalovanému podľa tejto zmluvy aj úver v celkovej výške 16800,- eur poskytol.

43. Sporná však medzi stranami zostala skutočnosť, akú sumu je žalovaný ako spotrebiteľ, ako dlžník zo zmluvy o úvere zo dňa 05.08.2013 povinný žalobcovi vrátiť, s prihliadnutím na jeho prostriedky procesnej obrany spočívajúce v námietke premlčania a tiež v obrane, že žalobcom resp. právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na ust. § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože celková čiastka uvedená v zmluve vo výške 31427,46 eur, nezahŕňa poplatok za poistenie (vo výške 8,86 eur mesačne) a tak bol žalovanému poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume preplatenia úveru, čo spôsobuje že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky.

44. Súd však vykonaným dokazovaním nedospel k záveru, že Zmluva zo dňa 05.08.2013 obsahuje nesprávny údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ uhradiť je v zmluve uvedená ako suma 31427,46 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je táto suma správna, ide o súčet sumy určenej ako súčin 119 dohodnutých mesačných splátok vo výške 261,92 eur a 120- tej (poslednej) mesačnej splátky vo výške 258,98 eur (258,98 + 31168,48). V žalobcom predloženej listine Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere sa poplatok za poistenie k úveru považuje za súvisiace náklady, vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. I z tvrdení žalobcu vo vyjadrení zo dňa 26.5.2023 vyplýva, že žalovaný mal poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,90% ročne (so zľavou) po splnení kumulatívnych podmienok (inak by úroková sadzba bola výške 14,90 %ročne), a to: je v zmluve o úvere dohodnutý ako účet pre splácanie Klienta Účet vedený v Banke a tento Účet nie je v nepovolenom prečerpaní a má Klient Účet sporenia vedený v Banke a na Účet sporenia bude každý kalendárny mesiac pripísaná aspoň minimálna Suma Sporenia a je v zmluve o úvere dohodnuté Poistenie k úveru a poistenie trvá po celú dobu trvania úverového vzťahu. Na základe týchto vykonaných dôkazov mal súd preukázané že poplatok vo výške 8,86 eur je nákladom v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a tvorí celkovú čiastku spojenú s úverom a preto poplatok za poistenie k úveru byť nevyhnutne (vo výške 8,86 eur mesačne) zahrnutý pre účely výpočtu celkovej čiastky spojených s úverom (§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

45. Žalovaný však v spore namietal, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, uvedené v podaní zo dňa 26.5.2023 o tom, že poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur mesačne bol súčasťou splátky vo

výške 261,92 eur a preto je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť uvedená v zmluve (31427,46 eur) uvedená správne, a poplatok za poistenie k úveru vstupoval do výpočtu celkovej čiastky ako aj výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný poukázal na rozdielne tvrdenia žalobcu uvedené v podaní zo dňa 4.11.2020 v ktorom žalobca tvrdil, že v zmysle čl. I zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať úver s úrokmi formou 120 pravidelných mesačných splátok vo výške 261,92 eur a v zmysle čl. II zmluvy sa zaviazal mesačne hradiť poplatok za poistenie vo výške 8,86 eur.

46. Je nesporné, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským a súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C.s.p.). Z uvedeného dôvodu vzhľadom na ust. § 9 ods. 3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a bod 14 Čl. I. a bod 12 Čl. III zmluvy zo dňa 05.08.2013 súd vyzval obidve strany za účelom preukázania svojich tvrdení na predloženie amortizačnej tabuľky, ani jedna zo strán aj napriek tejto výzve súdu takúto listinu nepredložila. Žalobca síce listinu s označením amortizačná tabuľka predložil, avšak táto neobsahovala riadne údaje vzťahujúce sa k uzatvorenej Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 5.8.2013 o štruktúre splátky. Žalobca, ktorý tvrdí že poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur je súčasťou splátky vo výške 261,92 eur, súdu na vysvetlenie uviedol, že pôvodný veriteľ už nedisponuje úplnou amortizačnou tabuľkou a žalovaný uviedol, že takouto tabuľkou nedisponuje, pretože mu nebola ani pri uzavretí zmluvy a ani následne predložená. Žalobca uviedol, že jeho tvrdenie že poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur je súčasťou splátky vo výške 261,92 eur preukazuje ním predložená platobná história, výpis z účtu pričom ani na výzvu súdu potom ako žalovaný jeho tvrdenia poprel, súdu neuviedol, nekonkretizoval ktorá časť výpisu z účtu, ktorý údaj toto preukazuje. Postupom podľa ust. § 295 C.s.p. súd zistil zo znenia zmluvy bod 1. Čl. II a bod 5 časti II. zmluvy, že poplatok za poistenie k Úveru vo výške 8,86 eur je dlžník povinný v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru, poplatok je účtovaný prvýkrát v kalendárnom mesiaci, ktorý nasleduje po prvom poskytnutí úveru a dlžník je povinný poplatok zaplatiť v rámci mesačnej splátky. Zo znenia bodu 6 časti II. zmluvy vyplýva, že spôsob výpočtu poplatku za poistenie k úveru je stanovený v Sadzobníku ako percentuálny podiel zo splátky úveru bez poplatku za poistenie k úveru. Z listiny predloženej žalobcom - Sadzobník poplatkov účinný k 1.6.2013 vyplýva, že poplatok za poistenie k úveru: rozšírený súbor poistenia (ktorý si vzhľadom na znenie zmluvy žalovaný zvolil) je 3,50 %. Výška poplatku bola stanovená na sumu 8,86 eur čo práve predstavuje (po zaokrúhlení) 3,50 % z rozdielu súm 261,92 a 8,86 eur. Na základe všetkých týchto listinných dôkazov, ich zhodnotením (napr. i platenie v rámci mesačnej splátky, výpočet výšky splátky) súd mal preukázané tvrdenie žalobcu, že poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur bol súčasťou splátky 261,92 eur (platenie v rámci mesačnej splátky, výpočet výšky splátky). Aj keď žalovaný tieto tvrdenia poprel, tieto žiadnym spôsobom nepreukázal, ani žalovaný na výzvu súdu nepredložil amortizačnú tabuľku, na vyhotovenia ktorej má podľa bodu 14 Čl. I od Banky nárok, a to bezplatne a počas celého trvania zmluvy, ktoré vzhľadom na ust. bodu 12 Čl. III stále trvá. Žalovaný v spore zastúpený advokátom, žiadne dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení neoznačil, nepredložil. Ani svoje tvrdenie, že mu bolo jednostranne zo strany veriteľa poistenie vnútené pri podpise zmluvy nepreukázal. Aj keď žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany poukazuje, že banka ručenie alebo poistenie nevyžaduje, tvrdenia žalobcu o tom, že poistenie k úvere žalovaný uzatvoril aby získal úver za podmienok uvedených v zmluve konk. s úrokovou sadzbou 12,90 % ročne (so zľavou) účinne nepoprel. Žalovaný tak musel pri uzatváraní zmluvy vedieť, že uzatvára aj poistenie k úveru, tak ako je to uvedené v časti II. zmluvy, keďže "dostal zľavu", ktorá skutočnosť je uvedená i v základných podmienkach úveru. Tak samotná zmluva, ktorej súčasťou sú i Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere jednoznačne poistenie k úveru s poplatkom za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur uvádzajú a z dôvodu uvedených vyššie sa tento poplatok tak stal súčasťou i celkových nákladov spojenými so spotrebiteľským úverom a i jeho celková výška bola podkladom pre výpočet celkovej čiastky (uvedená v zmluva vo výške 31427,46 eur), ktorú je povinný spotrebiteľ žalovaný zaplatiť a tak i pre výpočet RPMN, ktoré údaje (celková čiastka a RPMN) sú práve pre spotrebiteľa smerodajné (i spolu s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov) pre rozhodnutie či zmluvu s veriteľom uzatvorí alebo nie. I listina - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere obsahujú podpis žalovaného, i zmluva obsahuje podpis žalovaného a znenie vyhlásenia žalovaného o tom, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy. Celková čiastka spojená s úverom je tak uvedená správne, a preto obrana žalovaného o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru (pre nesprávny údaj o celkovej čiastke) je nedôvodná.

47. Z uvedených dôvodov súd považuje procesnú obranu žalovaného, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov za nedôvodnú, a žalobcovi patrí nárok na zaplatenie sumy 20000,- eur ako nároku na

istinu 13991,27 eur a úroku z úveru vo výške 6008,73 eur (žalobca uviedol, že úrok z omeškania z úroku si neuplatňuje) potom ako sa úver stal v celom rozsahu splatným postupom veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 10 čl. I zmluvy.

48. Je zrejmé zo zmluvy zo dňa 5.8.2013, že celková čiastka, ktorú je žalovaný ako spotrebiteľ veriteľovi žalobcovi uhradiť predstavuje sumu 31427,46 eur, z ktorej sumy žalovaný žalobcovi poskytol už sumu 9916,93 eur a preto má žalovaný povinnosť žalobcovi ako právnenému nástupcovi povinný vrátiť ešte sumu 21510,53 eur, z ktorej si žalobca uplatňuje len sumu 20000,- eur, ktorú sumu žalobca podaním zo dňa 4.11.2020 riadne špecifikoval, ktoré rozhodné skutočnosti o výške dlhu žalovaný (okrem už vyššie uvedenej obrany prečo je úver bezúročný a bez poplatkov nerozporoval) a preto by žalobcovi patril takýto nárok na zaplatenie tejto sumy v celom rozsahu, ak by nešlo o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (kedy súd prihliada na premlčanie nároku), avšak žalovaný v spore námietku premlčania i vzniesol.

49. V súvislosti s námietkou premlčania súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 7Cdo/268/2020, 5Cdo/224/2021, 4Cdo/201/2022), z ktorých vyplýva právny záver, že "aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a pri premlčaní dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky, sa pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) spravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj námietkou dovolateľa, že výkladom prijatým súdmi nižších inštancií dochádza k porušeniu princípu rovnosti, keď veritelia v spotrebiteľských vzťahoch sú znevýhodnení oproti iným veriteľom, čo nemožno ospravedlniť ani legitímnou požiadavkou na zvýšenú ochranu spotrebiteľa." I z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Cdo/368/2021 zo dňa 30.1.2023 vyplýva právny záver, že " Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Veriteľ sa môže po prvý raz domáhať svojho práva na súde prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka)".

50. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel, vyplýva že žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 01.03.2018, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2017, čo potom znamená vzhľadom na závery vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, že dňom 21.2.2018 začala plynúť premlčacia doba pre právo na zaplatenie zosplateného dlhu (právo na zročný celý dlh) a uplynula by dňa 21.2.2021 resp. 22.2.2021. Žalobca podal žalobu na súd už dňa 14.8.2020, t.j. včas vo vzťahu k zosplatenému dlhu, čo však ale nemá vplyv na plynutie premlčania jednotlivých splátok, ktorých splatnosť nastala pred splatnosťou splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého dlhu. Premlčacia doba takýchto splátok je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom podľa § 101 Občianskeho zákonníka platí, že plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. nasledujúcim po splatnosti takejto splátky. Jednotlivé splátky boli podľa zmluvy splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Podľa predložených listín o prehľade uhradených splátok (platobná história výpis z účtu), ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil a vzhľadom na skutočnosť že súdu nebolo ani na výzvu predložená amortizačná tabuľka, mal súd preukázané že žalovaný žalobcovi resp. jeho právnenému predchodcovi uhradil celkom sumu 9916,93 eur čím žalovaný plnil splátky (celkom v počte 37), ktorých splatnosť nastala dňom 20.9.2013 až 20.9.2016 každá vo výške 261,92 eur a časť splátky splatnej dňa 20.10.2016 vo výške 225,89 eur, zostatok splátky splatnej 20.10.2016 a ani nasledujúce splatné splátky už neuhradil a preto nasledujúcim dňom po ich splatnosti sa dostal žalovaný do omeškania a žalobcovi vzniklo právo domáhať sa ich splnenia. Toto jeho právo ale vo vzťahu k splátkam splatným v mesiacoch 10/2016 až 06/2017 i vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplynulo (§ 101 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 8 zákona č. zákon č.62/2020 Z. z.) dňom 21.10.2019, 21.11.2019, 21.12.2019, 21.1.2020, 21.2.2020, 24.3.2020, 27.5.2020, 26.6.2020 a 28.7. 2020. A keďže žalobca žalobu podal až 14.8.2020, právo na časť splátky splatnú dňa 20.10.2016 (vo výške 36,03 eur a právo na zaplatenie splátok splatných v mesiacoch 11/2016 až 06/2017 každá vo výške 261,92 eur premlčalo a preto žalobcom uplatnený nárok v tejto časti, o zaplatenie istiny úveru 2131,39 eur (ako

261,92 krát 8 plus 36,03) zamietol (plnenie súd zarátal na istinu, pretože nemal ako inak, z dôvodu že žalobca relevantnú amortizačnú tabuľku nepredložil), ako aj nárok na úroky z omeškania z tejto sumy ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, z vyššie uvedených dôvodov pre premlčanie zamietol, s prihliadnutím na skutočnosť že žalobca nepredložil amortizačnú tabuľku, z ktorej by zrejme ako časť splátky išla na istinu a ako časť na úroky a s prihliadnutím na tvrdenie žalobcu, že z úroku z úveru si žalobca úrok z omeškania žalobou ani neuplatňuje.

51. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (či už pri platení jednotlivých mesačných splátok alebo celého zosplatneného úveru) vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i právo na úhradu úroku z omeškania. Z jednoznačných rozhodných skutočností uvedených v žalobe je zrejme, že žalobca si žalobou uplatnil úrok z omeškania z celej istiny úveru od 23.3.2019 do jej úplného zaplatenia (vyplývajúce zo žalobného návrhu). Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku s jednotlivými splátkami úveru i následne celého úveru predstavovala výšku 0,00 % (od 16.3.2016 do 20.12.2022) a preto v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úroku z omeškania je 5,00 % ročne. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5,00 % z priznanej nepremĺčanej istiny úveru odo dňa 23.3.2019, pretože tento deň nepredchádza nasledujúci deň potom ako bol žalovaný povinný (§ 563 Občianskeho zákonníka) celý zosplatnený úver žalobcovi zaplatiť (nasledujúci deň ako mu bola doručená listina o zosplatnení resp. ako sa dostala do jeho dispozície, súd vychádzal z listinného dôkazu Všeobecné obchodné podmienky, z ich znenia bodu 10.3), až do jeho úplného zaplatenia, a vo zvyšnej časti o zaplatenie úrokov z omeškania žalobu zamietol (žalobca si uplatnil úrok z omeškania i z časti istiny úveru, ktorú súd pre vznesenú námietku premlčania žalobcovi nepriznal).

52. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust., § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods.3 C.s.p, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

53. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vo veci samej súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie istiny vo výške 17868,61 eur (čo predstavuje 89,34 %), žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie istiny 2131,39 eur (v ktorej časti súd žalobu zamietol čo predstavuje 10,66 %). Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,68 % (89,34 mínus 10,66 %), pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Prievidza. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolyvanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolyvanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolyvanie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).